

mere skal komme ind paa. Naar det ærede Medlem talte om Sagens Realitet, da skal jeg dertil kun sige, at jeg jo ikke er berettiget til at komme nærmere ind derpaa, idet vi jo have en Dagsorden til Forhandling. Jeg skal henvisse det ærede Medlem til de Snefe Gange, vi have forhandlet denne Sag i foregaaende Samlinger, og han vil af disse Forhandlinger se, at ligesaa mange Gange, som hans Paastand med Hensyn til Realiteten er blevet fremsat, er den blevet grundig modbevist. Vi behøve altsaa ikke at gjentage dette Modbevis her; det er klart nok fremsat under tidligere Forhandlinger. Det ærede Medlem lod Landsthinget fare for denne Gang, og det skal jeg prøve ham for, idet jeg tror det rigtigt ikke at komme ind paa dette Spørgsmaal her. — Hvad nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) angaar, da kan jeg ikke ganske forklare den Sætning, at han vilde stemme for Dagsordenen, idet han derved kunde forhindre, at vi fik selve Sagen til Forhandling. Det er nemlig ikke vist, at det kommer an paa det ærede Medlems Stemme, om Dagsordenen bliver vedtagen eller ikke, og kun forsaavidt det kommer an derpaa, vil altsaa det ærede Medlem opnaa sit Maal. I Øvrigt er jeg ham meget forbunden for, at han vil stemme for vor Dagsorden, og jeg er ham ligeledes forbunden for hans aabne Erkjendelse af, at naar Dagsordenen bliver vedtagen, saa betegner dens Vedtagelse Folkethingets Opfattelse ligeoverfor det bestaaende Ministerium, hvad denne Sag angaar. At det ærede Medlem ikke lægger nogen videre Vægt paa, hvad Folkethinget mener om en Sag, interesserer det mig ikke videre at faae at vide ved denne Leilighed, thi det have vi hørt ved andre Leiligheder, og det ærede Medlems Opfattelse kende vi; men jeg har forresten aldrig vidst, at et folkevalgt Kammeres Mening i Virkeligheden ikke skulde have nogen Betydning i Henseende til Afgjørelsen af, hvad der er Folkets Ønske og dets Ret i saadanne Forhold som de her omhandlede. Det ærede Medlems Forklaring, af hvad der foreligger, naar Dagsordenen vedtages, er mig, som sagt, fuldstændig tilfredsstillende; der foreligger derigjennem et Udtryk for Folkethingets Erkjendelse, og at denne ikke har nogen Vægt for det ærede Medlem kan kun forklare, at det ærede Medlem har en ganske egen Opfattelse af Folkethingets Betydning i det konstitutionelle Liv.

Hindenburg: Jeg har slet ikke talt om, hvilken Betydning der tillægges Folkethinget, og langt mindre har jeg sagt, at Folkethinget ingen Betydning har, eller at Folkethingets Flertal ingen Betydning har. Jeg har blot sagt, at den foreliggende Dagsorden, endog efter den Fortolkning, den ærede Ordfører har givet af den, kun konstaterer, at der ikke, saa længe det nuværende Ministerium bestaar, vil kunne tilveiebringes en

for Folkethinget eller for Folkethingets nuværende Flertal tilfredsstillende Ordning af den omhandlede Sag. Dette Faktiske har jeg sagt, men jeg har ikke — deri ville det høje Things Medlemmer vistnok give mig Ret — sagt det Mindste om, hvilken Betydning der skulde tillægges Flertallets Betragtning. Jeg er i den Henseende meget langt fra at ville sige noget Saadant, som at der ikke skulde tillægges denne nogen Betydning. Dette har det aldrig kunnet falde mig ind at sige; jeg ønsker tværtimod at tillægge det nuværende Folkethings Flertal al den Betydning, som der med Rette tilkommer det.

Berg: Jeg finder mig kun foranlediget til, uden at jeg skal gaa nærmere ind paa det ærede Medlems Udtalelser, at gjentage min Anerkjendelse overfor det ærede Medlem af, at han med sin Stemme vil bidrage til, at Folkethingets Stilling til Ministeriet i Henseende til et saadant Lovforslag som det, Dagsordenen angaar, bliver saa klar og tydelig som muligt.

Octavius Hansen: Jeg stemte igaar tilligemed tvende ærede militære Medlemmer imod den Dagsorden, der da forelaa, og det var altsaa ikke ganske rigtigt, naar det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, at den blev enstemmig vedtagen. (Berg: Jeg sagde: „næsten enstemmig“; jeg lagde Mærke til det ærede Medlem!) Da jeg derimod i Dag vil stemme for den Dagsorden, der nu foreligger, vil jeg i Rorthed angive Grunden til denne tilsyneladende Modsigelse. Jeg giver det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds fuldkommen Ret i, at det enkelte Medlem for at kunne stemme for en Dagsorden som denne maa kunne sige, at det er hans Mening, at der ikke ved Samarbejdet mellem Regjeringen og Folkethinget kan opnaas en tilfredsstillende Ordning af det vedkommende Emne. Da jeg igaar sølte mig overbevist om, at den høitagtede Regjering netop med Hensyn til Pensionslovsforlaget vilde gaa ind paa en Ordning, som jeg for mit Vedkommende vilde finde tilfredsstillende, kunde jeg ikke stemme for den da foreliggende Dagsorden. Med Hensyn derimod til den her foreliggende Sag kan jeg vel ikke gaa saa vidt, som Flertallet ønsker at gaa, men da jeg dog ønsker Modifikation, navnlig for Sogneraadenes og Amtsrådernes Vedkommende, og da jeg nærer en høi Grad af Tvivl om, at den høitagtede Regjering kan gaa saa vidt, som jeg ønsker, kan jeg, netop naar jeg ser hen til Realiteten af Sagen, stemme for Dagsordenen i nærværende Sag, medens jeg ikke kunde stemme for den igaar foreliggende Dagsorden.

Mufjer: Ja, jeg kan da mærke, at jeg ikke i Dag kommer til at staa paa samme Side